ske Kultur. Han forlanger derfor, at Socialdemokraterne bevilliger Penge til Hof og Hær. — Efter løseligt at have strejfet Henry-George-Bevægelsen fortale Hr. Linderberg om de forskellige Sekretariater for social Oplysning, der var oprettet i Amerika og Evropa, for til Slutning at henstille til Dansk Kvindesamfund at interessere sig for det danske „sociale Sekretariat", hvis Formaal er at fremme almen Oplysning om 1) Forholdet mellem det aandelige Liv og de sociale Tilstande i Fortid og Nutid, 2) de forskellige sociale Ideer og Bevægelser — socialistiske, politiske, faglige, kooperative, kristelig-sociale — i Ind- og Udland; 3) Fremskridtene i Retning af Ideernes praktiske Udformning og Gennemførelse i Stat og Kommune.

Oplysningsselskabet har særlig paa sit Program medtaget: Arbejdersagen, Fredssagen, Kvindesagen og Afholdssagen.

Foredraget blev paahørt med stor Interesse og udelt Sympati. *S.*

Nye Kredse.

Efter Foredrag af „Dansk Kvindesamfund"s Formand er der dannet nye Kredse i Esbjerg og i Hjortsvang pr. Tørring. Kredsen i *Esbjerg* tæller ca. 60 Medlemmer med Fru *Ingerslev*, Jerne Præstegaard, som Formand. Kredsen i Hjortsvang har 31 Medlemmer; disse ere følgende:

Niels Jørgen Jensen, Købmand, Pastor Petersen, Jørgen Svenstrup, Lærer, Jens Markussen, Ungkarl, Jørgen Markussen, Gaardejer, Jens Johansen Gaardejer, Andreas Kristiansen, Gaardejer, *Jørgen Møller*, Gaardbestyrer, *Sekretær*, *Peder Pedersen*. Gaardejer, *Kasserer*, Markus Markussen, Gaardejer, Søren Jensen. Ungkarl, Andreas Uhrskov, Gaardejer, Hans Jensen, Mølleforpagter, Ane Markussen, Frk., Ane Johanne Poulsen, Frue, Kirstine Nyborg, Frue, Kathrine Johansen, Frue, Magdalene Johansen, Frue, Petersen, Frue, Birgitte Johansen, Frue, Maren Nielsen, Frk., Jensine Jensen, Frue, Karoline Kristensen, Frue, Marie Jensen, Frk., Ane Mette Andersen, Frk., Dorthea Pedersen, Frk., *Maren Markussen*, Frue, Medl. af Styrelsen, *Kirsten M. Markussen*, Frue, Medl. af Styrelsen, *Birthe Marie Kristiansen*, Frue, Medl. af Styrelsen, *Birthe Marie Jensen*, Frk., *Formand*, Kirsten Markussen, Frue.

Bøger.

G. B. N. F.

Alvilde Prydz: **Undine.** (Et Interiør).

Denne Bog behandler under dramatisk Form det gamle Emne, hvorom den engelske Digter, *Matthew Arnold*, siger:

Dog mere bitter Skæbnen er,
Naar de for sent hinanden ser —
„Mit er dit Hjærte!" — „Ja, du kære!" —
„Din Haand da!" — „Nej, det maa ej være". —

— Forfatterinden viser os dette: To Mennesker mødes — de drages til hinanden med den dybe, underlige Følelse af Samhørighed, som i sig indeholder Forjættelsen om den Livets store Lykke, der fuldbyrdes i Samlivet mellem inderst inde beslægtede Sjæle — men de to kan ikke naa Lykken, thi den ene har allerede bundet sit Liv og sin Skæbne til en anden, og denne ene er en Mand, „som ikke kan glemme, som altid blir staaende bag sit Ord". Det er ikke blot det, at han ikke *vil* svigte den Kvinde, han har bundet sig til, og det Barn, som hører dem begge til; men han føler og erkender med et ufordærvet Sinds Klarhed og Styrke, at Lykken ikke *kan* naas paa saadanne Vilkaar; de ydre Skranker kunde vel brydes ned; men indre uoverstigelige Skranker vilde rejse sig. Han siger:

„Bodil! Det, som er gjort — hvem kan gøre det ugjort? Det er sandt, at jeg gik fejl! Det var ikke Tiden endda, dengang — og siden . . . . var Tiden forbi.

Nu har jeg at gøre, saa godt jeg kan det, hvad jeg ser paa som min Skyldighed. Der er i mig selv noget, der ikke maa ta Skade, et fint Spind om du vil — noget, jeg ikke kan leve foruden. — Du synes, jeg gaar for tungt i det. Og jeg gør det. Men jeg kan det ikke anderledes. — Om jeg rev alt istykker omkring mig — hvordan turde jeg vove mig frem til dig, *utryg!*"

Paa dette Punkt har Forfatterinden grebet om sit Emne med fast og sikker Haand; men forøvrigt er Behandlingen i høj Grad usikker og usammenhængende. Karaktertegningen af hver eneste af Bogens Personer er vag og ufuldendt; ikke en af dem møder Læseren som et klart og fast tegnet levende Menneske. Replikkerne er paa mange Steder kunstlede — ja, ligefrem skabagtige; den ovenfor citerede Replik er en af de faa, som har en ægte Klang.

Bogens Motto: Hvor kommer du fra? — Jeg kommer fra Ensomhedens Land! — lover mere, end den holder. Den er som en paaklistret Plakat. Og naar Bogens Heltinde, Bodil, et Sted bruger netop disse Ord — paa Spørgsmaalet: Hvorfra kom De? svarer: Fra Ensomhedens Land! — da lyder ogsaa *disse* Ord i *hendes* Mund som en Frase. Et Menneske, der kommer fra Ensomhedens Land, har et andet Præg, end denne Bodil har, og i Ensomhedens Land ser det anderledes ud end i denne unge Piges Liv — baade hendes ydre Livs Førelse og hendes indre Livs Tilstand.

Bogen lider i det Hele af en Tilfældighed og Uklarhed, som synes at tyde paa, at For-